TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.
OFFICE SEVENTH AND COMMERCIAL STREET
Opposite Post Office
PHONES: OFFICE 365, EDITORIAL DEP'T 832
Post Office address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.
EDITORIAL STAFF
ELIS SULKANEN, Managing Editor; SULO SYVÄNEN; ALE XSEVO; T. A. JOHNSON; LEO LEINO
Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kansainväliset suhteet, puolue ja järjestömme

Kansainväliset suhteet ovat olleet heikosti kehittyneet siitä asti kun opportunistinen politiikka ja maailman sota hajotti Toisen Kansainvälisen. Kaikki yritykset tämän vanhan ruumiin henkiin herättämiseksi ovat epäonnistuneet. Se makaa jo haudassa.

Sosialistinen liike oli rämettynyt. Tarvittiin yhteiskunnallinen vallankumous siirtämään sosialistista liikettä selvälle luokkataistelukannalle. Venäjän vallankumous tuli uuden sosialistisen liikkeen tienraivaajaksi, köyhälistön innostajaksi ja siksi viiriksi, jota seuraten köyhälistön parhaimmat joukot tänään vertaan vuodattavat kaikkialla siellä, missä imperialismi ja kapitalistinen romahdus on ajanut yhteiskunnalliset luokat viimeiseen taisteluun.

Kolmas Internationale on Venäjän vallankumouksen aatteiden luoma järjestö. Tämän liiton periaatteellinen kanta ja käytännölliset taktilliset vaatimukset ovat nyt vasta täydellisesti selitetty toisen kongressin päätöksillä, joista ainakin tärkeimmät olemme julkaisseet tässä lehdessä. Tämä liitto perustuu selvään vallankumoukselliseen taisteluun ja julistautuu niiden kansainväliseksi siteeksi, jotka ovat ratkaisevassa kamppailussa vallasta ja joilla jo on valtiollinen valta. Se ei pyri propagandaliikkeeksi eikä tahdo sellainen olla, mutta se on toiminnan ja taistelun liike. Se rakentaa toimintansa siihen, että "melkein kaikissa maissa luokkataistelu on muuttumassa sisällissodaksi" ja se pitää kiinni neuvostovallan ja köyhälistön ehdottoman herruuden pikaisen toteuttamisen toiveesta kaikissa maissa.

Onko tässä Venäjän vallankumouksen luoma ja sen menestymisen puolesta taistelussa välttämättömästi tarvittava vallankumouksen psykologia luonut liiallista optimismia muiden maiden kehitykseen nähden, sen osottaa tulevaisuus. Meillä ei ole syytä esittää siitä arvosteluja. Italian liikkeen kokoon kuivuminen ei ole omiaan vahvistamaan uskoa siitä, että köyhälistön joukkojen itsetietoinen päättäväisyys ja sen kautta vallankumouksen subjektiviset edellytykset olisivat vielä täyttyneet. Mutta tämä seikka ei vähemmässäkään määrässä tee oikeutetuksi sitä opportunistisen odotuksen teoriaa, joka luottaa mekanistiseen kehitykseen ja jota Toisen Internationalen johtavat ovat kannattaneet. Ihmisten ja järjestöjen velvollisuutena on tehdä teoreettisessa suhteessa itselleen selväksi ei ainoastaan sitä mitä tänään on, mutta myöskin mitä tämänpäiväinen tila tulevaisuudessa aiheuttaa ja mitä tulemaan pitää ja siitä syystä se, joka työskentelee köyhälistön valmistamiseksi joka tapauksessa edessä olevaa vallansiirtoa varten selvällä ja tietoisella teoreettisella ymmärtämyksellä, on oikeassa.

Tältä teoreettiselta näkökannalta Marx valmistautui kaiken aikaa kiihottamaan ja innostamaan köyhälistöä jo 70 vuotta sitten.

Taktillisessa suhteessa Kolmas Internationale perustautuu siihen, että se hylkää kaikki, jotka eivät ole valmiit noudattamaan tätä vallankumouksen taistelun teoriaa menettelytavoissaan Venäjän vallankumouksen antaman käytännöllisen opetuksen mukaisesti. Se asettaa jokaisen maan puolueet, jotka itse asiassa järjestetään olemaan vain liiton jaostona, ankaraan riippuvaisuuteen jokaisessa periaatteellisessa ja taktillisessa suhteessa Internationalen toimeenpanevasta komiteasta. Toimeenpaneva komitea voi määrätä erotettavaksi eri maiden puolueiden toimitsijoita, parlamenttiedustajia, jäseniä jne. Se määrää tarkkoja uudelleen rekisteröimisiä toimitettavaksi aika-ajottain puolueissa, s. o. opportunististen ainesten erottamisia, tarkoituksella pitää puolue puhtaana. Puolueiden ohjelmat hyväksytään tai hylätään kansainvälisessä toimeenpanevassa neuvostossa. Puolueen nimi on muutettava. Jokaisessa suhteessa ohjelma ja toimintatapa pitää olla Kolmannen Internationalen periaatteiden ja määräämän taktiikan mukainen. Kaikki keskustalaiset ainekset on tyyten karsittava ja niiden tarkoitukset on paljastettava ja tuomittava. Puhettakaan ei ole tunnettujen keskustalaisjohtajien, kuten Kautskyn, Hillquitin jne., pääsemisestä kansainvälisen liiton jäsenyyteen. Puolueiden on ohjelman mukaan luotava itselleen toimintatapa, joka tekee mahdolliseksi jokaisessa suhteessa selvästi tämän ohjelman toteuttamisen, s. o. on luotava salaiset koneistot julkisten laitosten rinnalle.

Näin lujaa kuria ja kiinteää keskittämistä tarkoittava taktiikka katsotaan välttämättömäksi siitä syystä, että voitaisiin välttää Toisen Kansainvälisen erehdykset ja turmiollinen opportunismi.

Tämänlainen taktiikka kansainvälisen järjestön rakentamisessa on tietysti uutta. Toinen Kansainvälinen antoi laajoja oikeuksia jokaisen maan liikkeelle. Eikä Ensimäinen Internationalekaan yrittänyt tämänlaista taktiikkaa. Tämän kirjoittajan täytyy tunnustaa, että hän on väärin käsittänyt ja luullut, että Kolmas Internationalekin antaa taktillisissa suhteissa jokaisen maan puolueelle vapaammat itsemääräämisoikeudet ja että se vain sitoo ne muutamien yleisten periaatteiden noudattamiseen. Mutta luonnollisesti Ensimäisen Internationalen aikoina ei voitu vaatia näin tiukkaa yhdenmukaisen taktiikan noudattamista, koska kommunisteja oli sangen vähän. Mitä suuremmaksi näiden merkitys jokaisessa maassa tulee, sitä suurempia vaatimuksia Internationale voi myöskin asettaa. Nyt on kysymys vain siitä, onko kommunistien vaikutus maailman tärkeimpien maiden keskuudessa niin suuri ja onko heidän voimansa kasvava muiden työläisten epämääräisempien ryhmien ja virtauksien ohi niin nopeasti, että tämä tiukka taktiikka auttaa heitä voittamaan opportunismin jokaisessa maassa ja sen kautta vahvistaa ja laajentaa Internationalen toimintaa. Tämä asia riippuu osaksi siitä, kuinka suuri määrä Europan tärkeimpien maiden työläisjoukoista hyväksyy nuo ehdot ja kuinka ne yleensä suhtautuvat Internationalen päätöksiin — kokoavatko ne edellämainitun teorian kannattajiksi joukkoja vai hajoittavatko ne niitä. Tämä seikka riippuu myöskin monenmoisista kansallisista ja kansainvälisistä muista tekijöistä ja ennen kaikkea siitä kuinka köyhälistö yleensä kaikissa maissa edistyy tukemaan sitä taistelua, jota erikoisesti K. I:len tulee suojella — Venäjän vallankumousta, ja kuinka se lähiaikoina yleensä menestyy taistelussa kapitalistiluokkaa vastaan. Tämä taktiikka on, kuten selvin sanoin lausutaan, vallankumouksellisen toiminta-ajan taktiikkaa ja missä työväenliike on propaganda-asteella siellä tämän taktiikan toteuttaminen kohtaa huomattavaa vastustusta.

Mitä Amerikaan tulee, niin Sosialistipuolueeseen nähden on selvä, ettei se hyväksy ehtoja eikä tule olemaan K. Internationalen jäsen. Sosialistipuolue on aina todellisesti ollut opportunistinen puolue, huonosti esittänyt ja löysästi noudattanut marxilaista teoriaa. Sen johtajat ovat nykyisessä vaiheessa tyypillisiä keskustalaisia. Ne ovat nyt jo selittäneet, että Internationalen ehdot ovat mahdottomat ja hullunkuriset. Ne ovat selittäneet, kuten puolueen sihteeri, että heidän tehtävänsä tulee olemaan neljännen Internationalen perustaminen ja sen kautta he asettuvat selvästi vastustamaan kolmatta ja sen aatteita. Lehdessämme julaistujen K. I:len sääntöjen 10 kohdassa annetaan sen toimeenpanevalle komitealle oikeus ottaa keskuuteensa neuvottelevilla oikeuksilla edustajia puolueista, jotka eivät ole siihen yhtyneet, mutta ovat sille myötätuntoisia. Mutta tällaistakaan oikeutta eivät halua käyttää ne ainekset, jotka puolueita koettavat puhdistaa, kuten sosialistipuolueessa on tehty aika-ajottain aina siitä syystä, että se voitaisiin pitää varmasti opportunistisluontoisena. Tämä kohta antaisi jonkunlaista mahdollisuutta olla sen kanssa edes löysissä suhteissa vaikka puolue muutoin käsittäisikin itselleen mahdottomaksi noudattaa taktiikkaa, johon pääsyehdot ja säännöt muuten velvottaisivat. Se voisi ilmaista sille myötätuntoa eikä pyrkiä uusien kansainvälisten liittojen rakentelemisiin, koska sellaiseen yritykseen jokaisessa tapauksessa liittyy lukuisa joukko selviä vastatavallankumouksellisia ja koska sellainen yritys, jos siihen nyt turvaudutaan, eittämättömästi tukee ja auttaa Venäjän vallankumouksen vihollisia.

Mitä vihdoin meihin itseemme ja suomalaiseen sosialistijärjestöön tulee, niin ymmärtääksemme on selvää, että me emme voi olla järjestöllisessä yhteydessä sen kanssa sen kummemmin kuin mitä se puolue on, johon järjestömme kuuluu. Suomalainen järjestö tässä maassa on propagandajärjestö. Tällä järjestöllä ei ole suurta kansallista eikä kansainvälistä merkitystä eikä voimaa. Meidän täytyy tyytyä edessä olevien taktillisten kysymyksien ratkaisussa aina tarkoin voimasuhteidemme rajoihin. Me emme voi hylätä julkisen toiminnan muotoja ja ryhtyä salaiseksi järjestöksi, eikä sillä ole suurta merkitystä tämän maan työväenliikkeen kehitykseen, miten joku sellainen pieni ulkomaalainen ryhmä, kuin me olemme, toimii. Virkavalta voisi lyödä meidät helposti laittomuuden tiellä ja sekään ei innostaisi maan suuria työväenjoukkoja toimintaan. Mutta tästä ei lainkaan johdu, että meidän täytyy hyväksyä opportunistien kanta neljännen perustamisesta ja olla heidän mukanaan auttamassa sellaista. Sellaisesta me voimme erottautua. Jos sosialistipuolueen opportunistinen kanta tässä ja muissa suhteissa yhä jatkuu on siitä seurauksena yhä suuremmassa määrässä eroaminen, josta taas seuraa että itsenäisen suomalaisen järjestön täytyy syntyä. Mutta tämmöinen järjestö voi noudattaa kansainvälisiin suhteisiin nähden vain nykyistä politiikkaa, eikä sekään voi ryhtyä noudattamaan taktiikkaa, jota Kolmannen Internationalen vaatimukset edellyttävät. Eroaminen sosialistipuolueesta ja itsenäinen järjestön perustaminen täytyisi näin ollen siis perustua sellaiselle selvälle ymmärrykselle, että siten päästään asemaan, jolloin ei tarvitsisi tukea vastavallankumouksellisen kansainvälisen perustamista ja teoreettisessa suhteessa muutenkin epäilyttävää politiikkaa, mutta joka kuitenkin tekisi mahdolliseksi selvän marxilaisen ja jokaisessa suhteessa opportunismista vapaan työväenjoukkojen herätystyön, jollaista selvää agitatsionityötä vaatii suomal. järjestön enemmistö ja jonka taantumuksellisuudesta nopeasti vapautuva harrastus myöskin takaa sen puhtauden. Meidän ei tarvitse kärsiä Europan tulikokeessa olevien toveriemme häväisemistä eikä meidän tarvitse rientää lausumaan viimeistä sanaa siihen nähden tuotavatko Kolmannen Internationalen nyt tunnetuksi tehdyt ehdot ja vaatimukset apua näiden sankarillisten toveriemme taistelulle. Jos edellisen ehdon täyttyminen vaatii eroa sosialistipuolueesta niin se on joukkojen asia, mutta jos se tehdään, on se tehtävä siinä selvässä ymmärryksessä, että me emme voi omaa toimintaamme nykyisestä laillisesta ja julkisesta järjestömuodosta miksikään muuttaa, emmekä voi liittyä Amerikassa toimivaan kommunistipuolueeseen, koska sen toimintatapa ja taktiikka on meille mahdoton, vaikka se kaikista tämän maan liikkeistä lähimmin pyrkii noudattamaan Kolmannen Internationalen vaatimuksia.

* * * * * * *

KEINOTTELUA

Eräät tehtailijat tässä maassa, niiden joukossa huomatuin Deere & Co., ovat tilanneet suuret määrät pukuja Englannista, joita he myyvät työmiehille täällä $18.00 hinnalla. Tämä tapahtuu sen jälkeen kuin he ovat näistä puvuista maksaneet vielä raskaan tuontitullin.

Yhdysvalloissa on tällä kertaa suurempi ylijäämä villaa kuin on ollut koskaan ennen. Lampaiden kasvattajille on tarjoiltu 14 senttiä paunalta, jolla hinnalla myydessä eivät maanviljelijät tulisi saamaan niin paljoa, että heidän kannattaisi laumoja paimentaa.

Maan suurimmat kehruu- ja kutomotehtaat ovat seisoneet pari kuukautta. Syyksi sulkemiselle lausuttiin, että tuotantoa on liikaa.

Englannista kuitenkin tuodaan maahan villakankaista valmistettuja pukuja ja myydään $18.00. Samalla aikaa kuitenkin saamme maksaa miehen puvusta, joka sisältää jonkunkaan määrän villaa, $70—$80.

Näiden tosiseikkojen tulisi paljastaa vanhoillisimmillekin työläisille, että nykyinen järjestelmä rakentuu sellaiselle perusteelle, että tuotantoa ei harjoiteta tarvetta vaan keinottelua ja voittoa varten. Vaate- samoin kuin muillakin tavaroilla, keinotellaan julkeasti ja häikäilemättömästi.

UUSIA PASSISÄÄDÖKSIÄ YHDYSVALTOIHIN PÄÄSYÄ VARTEN

Äskettäin on julaistu uusia määräyksiä, jotka koskevat niiden ulkomaalaisten passien tarkastusta, jotka aikovat matkustaa kotimaastaan Yhdysvaltoihin. Välttääkseen pitkällisiä viivytyksiä olisi tänne aikovain, saadakseen passinsa tarkastetuksi, meneteltävä seuraavasti:

Monella ulkomaalaisella, joka nyt asuu ulkomailla ja aikoo tulla Yhdysvaltoihin, on täällä ystäviä ja sukulaisia, jotka haluavat heidän tulevan tänne. Näiden ystäväin ja sukulaisten olisi kirjoitettava vanhassa maassa oleville tänne aikoville omaisilleen, että heidän on päästäkseen Yhdysvaltoihin noudatettava seuraavia ohjeita:

1. Tänne aikovain ulkomaalaisten on ensiksikin saatava passi oman maansa hallitukselta matkaa varten Amerikaan.

2. Hänen on henkilökohtaisesti esitettävä passinsa sen piirin tahi alueen Yhdysvaltain konsulille, missä hän asuu. Sanotussa konsulivirastossa on heidän tehtävä anomus passinsa tarkastamisesta matkaa varten Yhdysvaltoihin. Heidän on otettava mukaansa kolme pientä valokuvaa. On myöskin suotava, että he esittävät kirjeitä tahi todistuksia (affidavit) ystäviltään tai sukulaisiltaan Yhdysvalloissa, missä kirjeissä ja todistuksissa yksityiskohtaisemmin selitetään minkä tähden he haluavat tulla Yhdyvaltoihin, millä työllä tai ammatilla he aikovat elättää itseään, kenen luona he aikovat asua ja, jos tänne aikova ulkomaalainen on sukulaisten huolenpidon tarpeessa, selityksen sukulaisten kyvystä pitää hänestä kunnollisesti huolta hänen tänne saavuttuaan.

Maksu ulkomaalaisen passintarkastusanomuksesta on yksi dollari ja passin tarkastuksesta yhdeksän dollaria. Nämä maksut on ulkomaalaisten maksettava passintarkastuksen toimittavalle konsulille.

Uusien määräyksien mukaan ei kukaan ulkomaalainen, jonka passi ei ole hänen kotimaassaan olevan Amerikan konsulin leimaama, pääse maihin Yhdysvalloissa.

Uusien määräysten mukaan on kaikille ulkomailla oleville Amerikan konsuleille annettu yksityiskohtaisia ohjeita siitä, minkälaisen maahanpyrkijän passintarkastusanomukset on hyväksyttävä, minkälaisen hyljättävä. Erinäisten ulkomaalaisluokkain anomukset on alistettava Yhdysvaltain valtiodepartmentin lopullisesti päätettäväksi. Alistus tapahtuu kumminkin vasta sitte, kun ulkomaalainen on tehnyt asianomaiselle konsulille anomuksen passinsa tarkastamisesta. Valtiodepartmentti ei voi semmoisissa tapauksissa antaa päätöstä, ennen kuin se on saanut viralliseen raportin konsulilta.

On sen tähden tärkeätä pitää mielessä, ettei tässä maassa olevain henkilöiden ole käännyttävä valtiodepartmentin puoleen anoakseen lupaa ulkomaalaisille päästä tähän maahan, vaan on ulkomaalaisten itsensä tehtävä siitä anomus suorastaan kotimaassaan olevalle Amerikan konsulille.

— Niiden korotuksien kautta, joihin Yhdysvaltain rautateille on annettu oikeus, tulevat ne saamaan lisätuloja vuodessa yhteensä $1,500,000,000 niiden tulojen lisäksi, joita ne ovat tähän mennessä ansainneet. Kuusisataa miljoonaa dollaria ($600,000,000) näistä vuotuisista lisätuloista menee sen palkankorotuksen suorittamiseen, jota hiljattain myönnettiin rautatietyöläisille. Tämä on huikea summa ja sille onkin annettu paljon julkisuutta.

Mutta yhdeksänsataa miljoonaa dollaria ($900,000,000) lisätuloista tullaan jakamaan voitto-osinkoina rautatieyhtiöiden osakkeiden omistajille. Tästä suuremmasta summasta ei ole puhuttu niinkään paljon kuin edellisestä.

VENÄJÄN KOMMUNISTINEN PUOLUE.

Venäjän Kommunistisen puolueen keskuskomitean viimeiseksi julkaiseman virallisen tilaston mukaan on Kommunistisen puolueen Venäjällä olevista jäsenistä, joita kaikkiaan on 604,000, vain 70,000 (11 pros.) ruumiillisen työn tekijöitä. Lopuista 89 prosenttia oli 36,000 (6 pros.) puoluetoimitsijoita, 12,000 (2 pros.) ammattiyhdistys- ja osuustoimintahenkilöitä, 162,000 (27 pros.) sotilasvirkamiehiä ja sotamiehiä, 318,000 (53 pros.) valtio- ja kunnallisvirkailijoita ja 6,000 (1 pros.) kauppa-apulaisia.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

MOSKOVAN KONGRESSIN PÄÄTÖS

Saksan Riippumattoman Sosialistipuolueen äänenkannattaja "Freiheit" julkaisee muiden ohella Kolmannen Internationalen toisen kongressin päätöksen kommunististen puolueiden merkityksestä ja suhtautumisesta vallankumouksen. Julkaisemme sen tässä kokonaisuudessaan lisää selostukseksi mainitun kansainvälisen liiton kannasta:

"Maailmanköyhälistö on ratkaisevien taistelujen edessä. Se aikakausi, jossa me nyt elämme, on suoranaisen kansalaissodan aikakautta. Ratkaiseva hetki on lähellä. Melkein kaikissa maissa, joissa on huomattavampaa työväenliikettä, on työväenluokan edessä sarja katkeria aseellisia taisteluja. Enemmän kuin koskaan ennen tarvitsee työväenluokka lujia järjestöjä. Väsymättömästi on nyt työväenluokan valmistuttava näihin taisteluihin, hukkaamatta tuntiakaan kalliista ajasta.

Jos työväenluokalla Pariisin kommuunin aikana (1871) olisi ollut lujia, vaikkapa pienikin kommunistinen puolue, niin olisi Ranskan köyhälistön ensimäinen urhokas kumous muodostunut paljoa voimakkaammaksi ja useita erehdyksiä ja heikkouksia olisi voitu välttää. Se taistelu, joka on köyhälistön edessä toisessa historiallisessa tilanteessa, on paljoa kohtalokkaampi kuin vuonna 1871.

Kommunistisen Internationalen toinen maailmankongressi senvuoksi kiinnittää koko maailman vallankumouksellisen työväestön huomiota seuraavaan:

1. Kommunistinen puolue on osa työväenluokkaa, sen edistynein luokkatietoisin ja senvuoksi vallankumouksellisin osa. Kommunistinen puolue luo luokkatietoisimpia, itseuhrautuvaisimpia, koukonäköisimpiä työläisiä. Kommunistisella puolueella ei ole mitään sellaisia etuja, jotka olisivat vastakkaisia koko työväenluokan edulle. Kommunistinen puolue erottautuu työläisjoukoista siinä että sillä on selvä tietoisuus kokonaisuudessaan työväenluokan koko historiallisesta tiestä ja pyrkii siihen, ettei se tämän tien missään mutkassa puolustaisi jonkin yksityisen ryhmän tai yksityisen ammattialan etuja, vaan puolustaa työväenluokan etuja kokonaisuudessaan. Kommunistinen puolue on organisatooris-poliittinen vipu, jonka avulla työväenluokan edistynein osa kohottaa köyhälistön ja puoliköyhälistön suuren joukon oikealle tielle.

2. Siihen hetkeen saakka, kun työväestö on vallottanut valtiovallan ja kun köyhälistö on pysyvästi lujittanut valtaansa ja taannut sen porvarillisia vastavallankumouksellisia vastaan, — siihen saakka on kommunistisella puoluella järjestetyissä riveissään vain työläisten vähemmistö. Siihen mennessä kun valta valtaan ja ylimenokautena voi kommunistinen puolue suotuisten olosuhteitten vallitessa omata jakamatonta henkistä ja poliittista vaikutusta väestön kaikkiin proletaarisiin ja puoliproletaarisiin osiin, mutta ei voi yhdistää heitä järjestöllisesti riveihinsä. Vasta sen jälkeen kun köyhälistön diktatuuri on riistänyt porvariston käsistä sellaiset mahtavat vaikutusvälineet kuin sanomalehdistön, koulun, kirkon, hallintokoneiston j. n. e., vasta sen jälkeen kun porvarillisen järjestelmän ratkaiseva kukistuminen on kaikille selvä, — vasta silloin alkavat kaikki, tai melkein kaikki työläiset tulla kommunistisen puolueen riveihin.

3. Käsitteet: puolue ja luokka, ovat mitä lujimmin pidettävä toisistaan eroavina. Saksan, Englannin ja muitten maitten "kristillisten" ja vapaamielisten ammattijärjestöjen jäsenet ovat epäilemättä osa työväenluokasta. Scheidemannin, Gompersin ja Kumppanien takana olevat enemmän tai vähemmän merkitsevät työläispiirit epäilemättä ovat osa työväenluokasta. Määrättyjen historiallisten olosuhteitten vallitessa on sangen mahdollista, että työväenluokka repäisee itsensä irti lukuisista taantumuksellisista riveistä. Kommunismin tehtävänä ei ole mukaantua tähän takapajulla olevaan työväenluokan osaan, vaan siinä, että kohottaa koko työväenluokan sen kommunistisen etujoukon asteelle. Näiden kahden käsitteen — puolueen ja luokan — toisiinsa sekottaminen voi johtaa mitä suurimpiin virheisiin ja sekaannuksiin. Niinpä on esimerkiksi selvää, että huolimatta työväenluokan erään osan mielialasta ja ennakkoluuloista imperialistisen sodan aikana, työväenpuolueen olisi hinnalla millä tahansa ollut vastustettava tätä mielialaa ja ennakkoluuloja, koska se edusti köyhälistön historiallisia etuja, että köyhälistön puolueen olisi täytynyt julistaa sota sotaa vastaan.

Niinpä esimerkiksi imperialistisen sodan alkaessa vuonna 1914 kaikkien maitten sosialipetturien puolueet vetosivat, kannattaessaan heidän "omien" maittensa porvaristoa, johdonmukaisesti sitä vastaavaan työläisten tahtoon. Mutta ne unohtivat, että silloinkin, vaikkapa näin olisikin, köyhälistön puolueen tehtävä sellaisen olotilan vallitessa on asettua työväestön enemmistön mielialaa vastaan ja kaikesta huolimatta edustaa köyhälistön historiallisia etuja. Venäjän menshevikit (n. s. ekonomistit) 20:n vuosisadan alussa luopuivat avoimesta poliittisesta taistelusta tsarismia vastaan sillä väitteellä, että työväenluokka kokonaisuudessaan ei ollut vielä kypsä ymmärtämään poliittista taistelua.

Niin myös kaikessa puolinaisuudessaan vetoaa siihen, että "joukot niin haluavat", — käsittämättä sitä, että puolue on olemassa sitä varten, että se kulkisi joukkojen edellä ja näyttäisi heille tietä.

4. Kommunistinen Internationale hylkää mitä päättävimmin sellaisen käsityksen, että köyhälistö voisi loppuunsuorittaa vallankumouksensa ilman itsenäistä poliitista puoluetta. Jokainen luokkataistelu on poliittista taistelua. Tämän taistelun päämääränä, mikä taistelu epäämättömästi muuttuu kansalaissodaksi, on poliittisen vallan vallottaminen. Näinollen ei poliittista valtaa voida muuten vallottaa, järjestää ja johtaa kuin jonkin poliittisen puolueen kautta. Vain siinä tapauksessa, kun köyhälistöllä on johtajanaan järjestetty ja kokenut puolue, jolla on kiinteästi esitetyt päämäärät ja selvästi valmistettu ohjelma lähimpiä joukkotoimenpiteitä varten sekä sisä- että ulkopolitiikan alalla, ei poliittisen vallan vallottaminen näytä tilapäiseltä syrjätapahtumalta, vaan tulee olemaan lähtökohtana köyhälistön kautta luotavalle pysyvälle yhteiskunnan kommunistiselle rakennukselle.

Sama luokkataistelu vaatii samaten köyhälistön liikkeen erilaisten muotojen (ammattijärjestöjen, kulutusosuuskuntien, työmaaneuvostojen, valistustyön, vaalien, y. m.) keskitettyä yhteenkuuluvaisuutta ja yhtenäistä johtoa.

Sellaisena yhteenliittävänä ja johtavana keskuksena voi olla vain poliittinen puolue. Sellaisen muodostamisesta ja sen vahvistamisesta ja sen alaiseksi järjestymisestä luopuminen merkitsee luopumista köyhälistön yksityisten taistelujoukkojen, jotka kulkevat eri taistelupaikoilla, yhtenäisestä johtamisesta. Köyhälistön luokkat vaatii keskitettyä agitatsioonia, mikä valaisee yhtenäiseltä näkökannalta köyhälistön taistelun eri asteita ja kiinnittää köyhälistön huomion jokaisena silmänräpäyksenä määrättyihin, koko luokalle yhtenäisiin tehtäviin. Sitä ei voida tehdä ilman keskitettyä poliittista koneistoa, s. o. poliittisen puolueen ulkopuolella.

Vallankumouksellisten syndikalistien ja maailman teollisuustyöläisten kannattajien (I. W. W.) harjottama propaganda itsenäisen työväenpuolueen välttämättömyyttä vastaan on kauttaaltaan senvuoksi asiallisesti vain porvariston ja vastavallankumouksellisten "sosialidemokraattien" tukemista. Heidän propagandansa kautta kommunistista puoluetta vastaan, jonka he poissulkevat, asettaen tilalle ammattijärjestön (taloudellisen järjestön) tai jonkinlaisen epämuotoisen "yleisen" työläisten union, syndikalistit ja industrialistit joutuvat selvien opportunistien pariin.

Venäjän menshevikit alkoivat vuoden 1905 vallankumouksen tappion jälkeen vuoden verran saarnata ajatusta niinsanotusta työläisten kongressista, joka täyttäisi työväenluokan vallankumouksellisen puolueen paikan; kaikenkaltaiset "keltaiset työväenpuoluelaiset" Englannissa ja Amerikassa saarnasivat työläisille muodottomien työläisliittojen tai epämääräisten, vain parlamenttaaristen yhdistelmien luomista poliittisen puolueen tilalle ja samalla aikaa itseasiassa esittivät kauttaaltaan porvarillista politiikkaa. Vallankumoukselliset syndikalistit ja industrialistit tahtovat taistella porvariston diktatuuria vastaan, mutta eivät tiedä miten. He eivät huomaa, että työväenluokka ilman itsenäistä poliittista puoluetta on kuin ruumis ilman päätä.

Vallankumouksellinen syndikalismi ja industrialismi merkitsee askelta eteenpäin vain verrattuna vanhaan, ummehtuneeseen, vastavallankumouksselliseen Toisen Internationalen ideologiin (aatemaailmaan). Mutta verrattuna vallankumoukselliseen marxilaisuuteen, s. o. kommunismiin, merkitsee syndikalismi ja industrialismi askelta taaksepäin. Saksan Kommunistisen "vasemmistolaisen" Työväenpuolueen perustavassa kokouksessa huhtikuussa lausuttu selitys, että he perustavat puolueen, mutta "ei puoluetta sanan varsinaisessa merkityksessä", merkitsee henkistä antautumista syndikalismin ja industrialis-